

de forskjellige ærede Medlemmer, der have med Affattelsen af Forslag og navnlig med Affattelsen af Betænkninger at gjøre, hvilket navnlig er de forskjellige Ordførere, ikke ville finde sig i at komme under Censur, men til det Yderste ville hævde deres Selvtændighed. Det er Grunden, hvorfor denne Tanke ikke har fundet nogen synderlig Tilslutning, og hvorfor den vistnok ogsaa vilde vise sig temmelig upraktisk, hvis den blev gennemført. Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Kauber) gjorde opmærksom paa, at der ved vort Forslag under Nr. 16 er stillet en Afgjørelse af et Spørgsmaal, der tidligere har været reist, nemlig, om hvorvidt ogsaa Medlemmer af Thinget kunne indgive Adresse eller Andragender til Thinget. Jeg skal oplyse, at Udvalget i saa Henseende kun har tænkt sig at ville stadfæste en Praxis, der allerede er tilstede, og som gaar ud paa, at det ikke kan ske; men der skal fra Udvalgets Side ikke være noget til Hinder for en yderligere Overveielse af Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Praxis er ubetinget rigtig eller ikke. Naar endelig det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) rettede et Spørgsmaal til Forretningsudvalget angaaende Fornærmelser mod Thingets Medlemmer, da er det jo indlysende, at det Spørgsmaal ikke særlig vedkommer Forretningsudvalget; men jeg skal dog oplyse det ærede Medlem om, at den Lov, han sigtede til, og som var foranlediget ved en bekjendt Høiesteretsdom, kun angaar Fornærmelser i Gjærningen imod Medlemmer af Rigsdagen.

Jagerslev: Her er talt om det Odiøse i, at Rejseomkostninger og navnlig mindre Udgifter, som knytte sig dertil, oftere ere blevne Gjenstand for Kritik her i Folkethinget, og jeg kan fuldkommen tiltræde denne Opfattelse. Endnu obisjere er det, at de blive Gjenstand for Kritik udenfor, i Pressen og paa deslige Steder; thi det er ganske vist et Gimm, som det var ønskeligt at befries for. Det vilde derfor ogsaa være heldigt at faae Bestemmelser, der kunde hindre Sigt, og jeg tror, at det er meget let at faae dem. Det er for at henlede Opmærksomheden herpaa, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet, idet jeg ønsker med den høitærede Formands Tilladelse at oplæse nogle Bestemmelser, der findes i Vedtægten for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger af 14de Juni 1871, Bestemmelser, som vistnok kunne finde Anvendelse paa det her omhandlede Forhold. De gaa ud paa, at „Repræsentanterne nyde i dagligt Vedberlag 3 Rd., Rejse dagene indbe-

fattede, og i Befordringsogdgtjærelse til og fra Møderne Betaling efter Jernbane- og Dampskibstaxt eller, hvor disse Befordringsmidler ikke kunne benyttes, 1 Rd. for hver Mil.“ De Herrer ville se, at disse Bestemmelser ere overordentlig simple. I Stedet for at paalægge de Herrer — Noget, hvorover der ogsaa i Dag er anket her — at føre et smaaligt Regnskab over deres Udgifter paa Rejser, tillægges der dem Diæter ogsaa paa Rejse dagene, hvilket forekommer mig at være en overordentlig heldig og praktisk Afgjørelse. At selve Rejseogdgtjærelsen sker efter en Beregning af Jernbane- og Dampskibstaxterne kan ikke paalægge nogen Byrde, thi selv om man skulde have glemt, hvad man har udgivet til Rejser, kan man hurtigt udfinde det ved Hjælp af Taxterne. Som man vil se, er der i Vedtægten ogsaa truffen en bestemt Afgjørelse for det Tilfælde, at Vedkommende benytter egen Befordring eller befordrer sig paa anden Maade, hvor der ikke er offentlig Befordring, nemlig en Betaling af en Daler pr. Mil. Et saadan Bestemmelse forekommer mig at være fuldkommen udtømmende og tilfredsstillende, og, hvis man vil gaa ind paa noget Saadant, — jeg vil ikke sige: just det, her staar, men, hvis man skulde være tilbøjelig til at gaa noget i den Retning, saa tror jeg, at her er Noget, som er værd at acceptere; man kan jo gjøre de Forandringer deri, som man maatte have lyst til. Da der fra Fleres Side er fremhævet, at dette var et vanskeligt Punkt, og da der er udtalt Ønske om at komme ud over denne Vanskelighed, saa har jeg, da dette er praktisk, troet det rigtig at henlede Opmærksomheden derpaa. Denne Bestemmelse gjælder som Vedtægt, og da jeg er Medlem af det paagjældende Repræsentantskab, tror jeg at kunne sige, at den er til megen Tilfredsstillelse for alle vedkommende Medlemmer, fordi man aldrig er i Usikkerhed om, hvorledes Regningerne skulle lyde, og den, der fungerer ved Betalingens Afgjørelse, — jeg har selv været i dette Tilfælde — er ligeledes i slige Tilfælde overordentlig behageligt tilfald, idet der her er noget Bestemt at holde sig til; man gaar ikke udenfor det, ja, der kan end ikke være Spørgsmaal om at gaa udenfor det.

Formanden: Da det ærede Medlem mere i Entelthederne er kommen ind paa denne Tanke, skal jeg ikke undlade at erindre om, at de ærede Medlemmer, der ville have foretaget Forandring i denne Retning, maa desangaaende indbringe Forslag til Lov og ikke Forslag til Forandring i For-